

ved Andre at udøve denne Jagtret? og netop denne Betragtning, troer jeg, vil lede Domstolene til at antage, at det er en Sag, som maatte tages under Behandling og Paakjendelse, uden Hensyn til det Mulctbeløb, der er idømt, ligesom man f. Ex. ved Næringsbrug og Rettigheder af den Natur, ikke tager Hensyn til, om Mulcten kun er 5 Rbd.; det er en Rettighed, der netop som Rettighed har en ganske anden Betydning, og jeg troer, at man vil slaae ind paa samme Vel med Hensyn til det, der er Gjenstand for det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren: Først maa jeg berigtige en factisk Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen). Naar han yttrede, at det var Domainedirectoratet, der havde ladet paatale Udøvelsen af Jagt efter skadelige Dyr af andre end Jordbrugere, saa forholder det sig ikke saa; det er den vedkommende Jagtautoritet, der har anlagt Sag, og derefter, da de Paagjældende vare blevne frifundne, har indberettet til Domainedirectoratet, at saadanne Frifindelsesdomme vare affagde; derefter har Domainedirectoratet indhentet Kammeradvocatens Betænkning, om der var Grund til at indanke Sagen; det har Kammeradvocaten fraraadet, og derpaa har Domainedirectoratet, som jeg sagde, acquiesceret for det Første ved disse Domme, uagtet Domainedirectoratet, saavidt mig bekjendt, fandt Sagen noget tvivlsom.

Dernæst skal jeg gaae over til det Spørgsmaal, som er bleven rettet til mig. Den ærede Taler gjentog flere Gange, at naar en Underrettsdom var affagt, og ikke angik summa appellabilis, saa var det en reen Naadesæct, det samme som Benaadning for en ved Højesteretsdom tilkjendt Straf, naar Vedkommende fik Bevilling til at appellere. Det troer jeg er en feilagtig Anskuelse, thi det skeer ingenlunde som en Naadesag, naar sig Bevilling meddeles, det skeer, naar Justitsministeren finder, at der taler stærke Grunde, for at den affagte Dom er urigtig, og det skeer ogsaa, naar det er et Principspørgsmaal, som dette her, der skjuler sig under en Sag, hvor Dommen falder ud paa en mindre Sum, og hvor der altid kan være Tvivl, om Overretten vil tage

Sagen under Paakjendelse, skjøndt jeg indrømmer, at meget taler for, at Retten vil gjøre det, saaledes som den sidste ærede Taler sagde; men er saaledes denne Justitsministerens Afgjørelse, om Appel undtagelsesviis bør tilstedes, ikke en Naadesag, men er det en ham overladt undtagelsesviis Afgjørelse af et Retsspørgsmaal, saa skjønner jeg ikke rettere, end at Justitsministeren har Anledning til i denne Sag at give Vedkommende Bevilling til at indanke Sagen, skjøndt den ikke angaaer summa appellabilis, saameget mere som anseete Retsskyndige have udtalt i denne Sag, at være af den modsatte Mening. I ethvert Fald vil Indenrigsministeriet, hvis Ansøgningen fremsendes gjennem samme, indstille til Justitsministeriet, at der meddeles en saadan Bevilling.

J. N. Hansen: Det er mig ingenlunde ubekjendt, at der med Hensyn til enkelte Politifager, hvor de idømte Mulcter ere under 10 Rbd., kan være Tvivl om, hvorvidt de høre under de Sager, der kunne indankes eller ikke; det er mig tvertimod bekjendt, at der flere Gange, og jeg kan sige mange Gange, har været Tilfælde, hvor dette Spørgsmaal har været undergivet Rettens Afgjørelse; men det er mig ligesaa bekjendt, at de forskjellige Instanser om en og samme Sag have haft ganske forskellige Meninger, og at der saaledes i en og samme Sag er faldet ganske modsatte Domme. Dersom nu f. Ex. en Tjenestekarl vil gjøre den Paastand gjældende, at en saadan Sag er af den Natur, at den kan indankes, saa vilde han kunne komme til at føre Proces derom fra Underretten lige til Højesteret; men at en Tjenestekarl navnlig paa Landet skulde kunne gjøre det, hører vist til Umulighederne, saa at den Udvei, som er anvist Vedkommende, at han ved at fremme Sagen til Højesteret maa sige kan faae det Resultat, at Sagen hører til dem, som kunne indankes, vistnok er uden Betydning og lader sig saagodtsom ikke benytte. Naar de Herrer Jurister tale om Theorien, uden at see hen til Vedkommendes Stilling, eller hvorledes Sagen vil stille sig i Praxis, da kan deres Paastand være meget rigtig, og da kan man sige: det er dog muligt, at det er af den Slags Sager, der kunne indankes for Overretterne; ja, det er let sagt, men en Tje-